

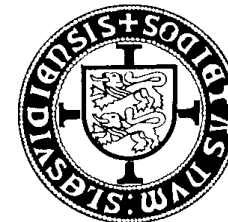
Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 9. november 2010

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	10	22	40	43	70	64	54	85	250	106	52
2	15	23	30	44	0	65	44	86	30	107	60
3	10	24	675	45	0	66	50	87	10	108	20
4	10	25	670	46	0	67	100	88	50	109	20
5	14	26	0	47	0	68	0	89	15	110	20
6	30	27	60	48	0	69	200	90	75	111	20
7	70	28	3200	49	0	70	172	91	15	112	20
8	15	29	1450	50	0	71	188	92	30	113	40
9	15	30	160	51	0	72	125	93	40	114	20
10	60	31	100	52	0	73	0	94	15	115	60
11	1250	32	55	53	100	74	0	95	22	116	70
12	560	33	92	54	0	75	10	96	22	117	70
13	40	34	70	55	300	76	45	97	95	118	30
14	22	35	70	56	70	77	0	98	60	119	24
15	24	36	15	57	175	78	5	99	52	120	30
16	30	37	60	58	92	79	900	100	80	121	24
17	70	38	190	59	75	80	10	101	40	122	24
18	40	39	120	60	50	81	150	102	40	123	36
19	1100	40	75	61	130	82	0	103	40	124	30
20	1850	41	75	62	155	83	0	104	50	125	24
21	1400	42	0	63	135	84	10	105	56	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 11. januar 2011 kl. 19.30
 i NygadeHuset i Aabenraa.

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
 vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 5 11 januar 2011 Auktion nr. 405 50. årgang

Det Byzantinske Rige XII af Svend Nørskov-Jensen

Manuel, Comnenus-Ducas 1230-1237. Riget var stærkt reduceret i størrelse og autoritet efter Theodore's nederlag og førte en skyggetilværelse under den nye hersker, Manuel. I 1237 viste den blinde Theodore sig igen i Thessaloniki efter at være blevet løsladt fra fangenskab af den bulgarske tzar, og Manuel blev afsat. I stedet for at genantage tronen i Thessaloniki ud-nævnte Theodore sin søn

John Comnehus-Ducas 1237-1242. Men den blinde ekskejser var ude af stand til at imødegå statens dalede position, og i 1242 blev Thessaloniki efter trusler fra John III Ducas-Vatatzes tvunget til at anerkende Nicaea's overhøjhed. John Comnenus-Ducas måtte acceptere den underordnede titel som fyrste og døde to år senere, og hans plads blev overtaget af hans broder

Demetrius, Comnenus-Ducas, fyrste 1244-1246. Den thessalonikiske stats endeligt kom i 1246 med den nicaeaenske kejser John III's ankomst til byen. Demetrius blev taget til fange, medens hans blinde fader, Theodore, fik et gods nær Vodena.

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82
Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

Det genskabte byzantinske imperium

Michael VIII, Palaeologus 1261-1282, grundlæggeren af det sidste byzantinske dynasti begyndte sin karriere som regent for den unge Nicaea- kejser, John IV i august 1258. Ved slutningen af året blev han kronet som med-kejser, og derefter helligede han sig genskabelsen af det byzantinske imperium. Den 25. juli 1261 blev Konstantinopel generobret, og kejser Baldwin II flygtede fra byen. Tre uger senere ankom Michael VIII til hovedstaden i triumftog og blev genkronet i den gamle Sct. Sophie kirke. Endnu en gang blev Byzans en Middelhavsmagt og som sådan et mål for sine fjender i vest, nord og øst. Som så mange af hans forgængere var Michael tvunget til at skænke den mægtige republik Venedig omfattende handelsprivilegier, men han forsøgte at mindske faren ved også at lave aftale med genueserne. Imidlertid var kongeriget Sicilien og Neapel kommet i hænderne på Michael's bitterste modstander, Charles af Anjou, som ikke tøvede med at organisere en koalition vendt mod Byzans. Heldigvis var Michael VIII en usædvanlig dreven diplomat, men han behøvede al sin list for at parere truslerne fra den sicilianske konge. For at opnå vigtig pavelig støtte accepterede kejseren, stillet overfor den enorme opposition, kirkernes forening med pavelig overhøjhed (1274). Dette gav det ønskede resultat, idet Charles af Anjou af pave Gregor X blev forbudt at angribe Konstantinopel. Endelig triumferede Michael over sin ærkefjende., Charles på denne måde: ulmende utilfredshed med

„angevin“ regering på Sicilien blev bragt i stand ved listigt diplomati og kongen blev afsat ved en blodig revolution i april 1282. Senere samme år døde Michael VIII efter at have opfyldt alle sine mål, og den byzantinske trone overtages af hans søn,

Andronicus Palaeologus 1282-1328. Under hans regering kom imperiet ind i en nedgang, som det aldrig helt ville komme over. Michael VIII's kraftige politik havde tappet den nyligt genoprettede stat for kraft, og dens aktuelle svaghed havde været skjult af dets herskers diplomatiske geni. Andronicus besad ikke sin faders store evner for statsmandsskab, men han var en meget kultiveret mand, og Konstantinopel vedblev at være et intellektuelt center gennem hans lange regeringstid. I religiøs henseende fulgte han en streng ortodoks politik, og unionen af kirker, som blev proklameret under hans fader, blev forkastet straks efter hans udnævnelse. Imidlertid befandt den centrale ledelse sig i en elendig finansiell forlegenhed, og Andronicus var tvunget til at foretage drastiske besparelser i de militære udgifter, hvorved riget blev overladt forsvarsløst overfor dets mægtige fjender. Næsten hele Lilleasien var løbet over ende af friske horder af tyrkiske stammer så tidligt som i 1300. I 1295 blev Andronicus's søn kronet til medkejser som Michael IX, og fællesregeringen varede et kvart århundrede indtil Michaels uventede død den 12. oktober 1320 Den unge Andronicus Palaeologus, søn af den tidligere medkejser, fremsatte så krav om imperial rang, men hans bedstefader havde ikke store tanker om den stivnakkede yngling og afslog hans krav. Dette førte, til en periode med borgerkrig, som Yderligere svækkede staten. Andronicus III blev den endelige sejrherre, og den aldrende Andronicus II blev tvunget til at abdicere den 24. maj 1328. Han trak sig tilbage til et kloster, hvor han døde fire år senere som munken Anthony.

Forsættes i næste nummer.